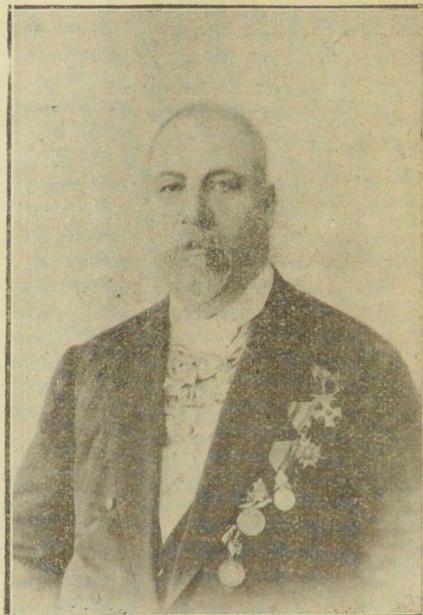

убеждаватъ българското население да не се изселва във България, а да си стои на мястата, защото единъ денъ ще потръбва. През 1879 г. е билъ избранъ отъ общото събрание, държано въ Сливенъ, за дълговодител на централния комитет на Гимнастическо-стрѣлческото дружество, чието седалище бѣ Пловдиеъ. Той комитетъ, който заплашвалъ наредбите на Берлинския конгресъ, е билъ разтуренъ по външни давления чрезъ заповѣдъ на първо врѣме на генералъ Обручевъ, и на второ — чрезъ такава на генералъ Духонинъ (августъ 1879 г.). Икономовъ постъпва слѣдъ това въ Румелийската дирекция на правосѫдието, за началникъ на канцеларията, и останалъ тукъ като такъвъ до съединението. Отъ 1886 г. до 1895 г. е билъ учителъ по френски въ Сливенската гимназия, а отъ 1895 г. до 1901 г. такъвъ въ Пловдивската дѣвическа, когато е билъ и пенсиониранъ. Издалъ е и учебници за изучване френски (въ три части) за всички класове на гимназия.

Покоенъ.

Отъ 1871 до 1873 г. Петъръ Ивановъ билъ глав. учителъ при централното училище въ Сливенъ. Той се е родилъ въ Стара-Загора въ 1847 г. Първоначалното си образование получилъ въ родния си градъ. Въ 1861 г. заминалъ за Бѣлградъ, дѣто продължилъ гимназиялното си образование и свършилъ семинария въ 1870 год. Слѣдъ това той се заврналъ въ България и се прѣдалъ на учителска дѣйност. Билъ е учителъ въ Сливенъ, Стара-Загора, Карнобатъ и най-послѣ въ Цариградъ. Подвизавалъ се е едноврѣменно и въ литературното поле. Той е единъ отъ най-старитѣ членове на Бълг. книжовно дружество, а впослѣдствие членъ на Бълг. академия на наукитѣ. Слѣдъ освободителната война (1877—1878) Петъръ Ивановъ е билъ повиканъ на държавна служба: билъ е окрѣженъ управител въ Хасково, Бургасъ, Кюстендиль и Шуменъ. Послѣдната му длѣжностъ е била княжески търговски агентъ

Петъръ Ивановъ